

Bosna i Hercegovina
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD
Broj: 15 0 U 005955 25 Uvp
Banjaluka, 03.02.2026. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Strahinje Ćurkovića predsjednika vijeća, Vesne Mišić i Božane Vulić članova vijeća, uz učešće Mire Mačkić zapisničara, u upravnom sporu po tužbi P. D. iz B., Ulica [...] (u daljem tekstu: tužilac), protiv zaključka broj 03/4-560-632-10/99 od 19.01.2023. godine, tuženog Ministarstva rada i boračko-invalidske zaštite Republike Srpske, u predmetu ponavljanja upravnog postupka, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Trebinju broj 15 0 U 005955 23 U od 05.5.2025. godine, u nejavnoj sjednici vijeća održanoj 03.02.2026. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijena je tužba podnesena protiv uvodno označenog osporenog akta, kojim je odbačen prijedlog tužioca za ponavljanje upravnog postupka u predmetu priznavanja statusa ratnog vojnog invalida IV (četvrte) kategorije sa 80% invaliditeta, koji je okončan rješenjem tog organ broj 03/4-560-632-6/99 od 15.8.2014. godine, kojim je istom utvrđen status ratnog vojnog invalida IX (devete) kategorije sa 30% invaliditeta, trajno po osnovu oboljenja, jer je zasnovan na okolnostima koje nisu učinjene vjerovatnim.

Odbijanje tužbe sud je obrazložio razlozima da je tuženi pravilno zaključio da ne postoje uslovi za ponavljanje upravnog postupka propisani odredbom člana 234 tačka 1) Zakona o opštem upravnom postupku („Sl. glasnik Republike Srpske“, broj 13/02, 87/07, 50/10 i 66/18, u daljem tekstu: ZOUP), jer je tužilac uz prijedlog za ponavljanje postupka priložio medicinsku dokumentaciju koja je cijenjena u postupku vršenja revizije njegovog statusa ratnog vojnog invalida, zbog čega je vodio upravni spor koji je okončan presudom nižestepenog suda broj 15 0 U 002280 14 U od 25.02.2015. godine. Protiv te presude tužilac je podnio zahtjev za vanredno preispitivanje, koji je Vrhovni sud Republike Srpske odbio presudom broj 15 0 U 002280 15 Uvp od 17.01.2018. godine. Sud je naveo da je tužilac podnosio i prijedlog za ponavljanje upravnog spora okončanog presudom nižestepenog suda od 25.02.2015. godine, ali je taj prijedlog odbačen rješenjem istog suda broj 15 0 U 002280 19 Uvlž od 16.7.2020. godine, koje rješenje je potvrđeno rješenjem Vrhovnog suda Republike Srpske broj 15 0 U 002280 20 Uvp 3 od 23.12.2020. godine. Ocijenio je bez osnova navod tužbe da tuženi nije imao ovlašćenja da vrši reviziju prvostepenog rješenja od 25.3.2009. godine, s obzirom da je to pitanje već cijenio Vrhovni sud Republike Srpske u presudi broj 15 0 U 002280 15 Uvp od 17.01.2018. godine. Ovakavi navodi tužioca su u direktnoj suprotnosti sa odredbom člana 98 stav 1 i 4 Zakona o pravima boraca vojnih invalida i porodica poginulih

boraca Odbrambeno-otadžbinskog rata Republike Srpske („Sl. glasnik Republike Srpske“, broj 134/11, 9/12 i 40/12, u daljem tekstu: Zakon o pravima boraca), kojom je tuženom dato ovlaštenje za vršenje revizije prvostepenih rješenja kojima se priznaje status i pravo na mjesečno primanje bez vremenskog ograničenja i to po pravilima propisanim odredbom člana 99 istog zakona. U vezi zahtjeva tužioca da mu se prizna status ratnog vojnog invalida IV kategorije sa 80% invaliditeta, trajno i isplaćuje razlika od IX kategorije ratnog vojnog invalida do IV kategorije ratnog vojnog invalida, počev od 01.8.2014. godine i ubuduće, sud je naveo da priroda predmetne upravne stvari ne daje mogućnost sudu da donese takvu odluku umjesto nadležnog organa, jer se invalidnost i činjenica pogoršanja bolesti utvrđuje na osnovu nalaza i mišljenja ljekarske komisije, pa bi sud, odlučujući umjesto nadležnog organa preuzeo ovlaštenje drugostepene ljekarske komisije, što ni u kojem slučaju nije moguće.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tužilac pobija zakonitost iste zbog povrede zakona, drugog propisa ili opšteg akta ili zbog povrede propisa o postupku koja je mogla biti od uticaja na rješenje stvari. Navodi da su pobijanom presudom učinjene povrede Zakona o pravima boraca, ZOUP i Ustava Republike Srpske. Iznosi tok predmetne upravne stvari, ističući da tuženi shodno važećim zakonima, nije imao pravo da vrši reviziju prvostepenog rješenja broj 11.05/560-54/09 od 25.3.2009. godine donesenog u postupku prevođenja ranijeg rješenja, kojim mu je priznato pravo ratnog vojnog invalida četvrte kategorije sa 80% invaliditeta, trajno, jer je to rješenje bilo konačno, te da je revizija urađena retroaktivno. Smatra da je tuženi vršeći reviziju primijenio retroaktivno Zakon o pravima boraca vojnih invalida i porodica poginulih boraca Odbrambeno-otadžbinskog rata Republike Srpske, što je protivno Ustavu i predstavlja krivično djelo, a što su nižestepeni sud i Vrhovni sud Republike Srpske podržali, pa da su stoga povrijedili odredbu člana 110 Ustava Republike Srpske. Ukazuje na odredbu člana 98 stav 1 i 4 Zakona o pravima boraca, navodeći da je tačno da tuženi ima pravo da vrši reviziju prvostepenih rješenja bez vremenskog ograničenja, saglasno odredbi člana 99 navedenog zakona, ali da nema pravo da traži mišljenje drugostepene ljekarske komisije i da na osnovu tog nalaza koji je donesen na osnovu nalaza ljekara specijalista iz tog perioda, odredi novi status ratnog vojnog invalida. Kršenje Ustava i zakona od strane drugostepenog organa, nižestepenog suda i Vrhovnog suda Republike Srpske, je jedan od argumenata da ima pravo na ponavljanje postupka, pa je stoga mišljenja da su tuženi organ i sud pogrešno zaključili da nisu ispunjeni uslovi za ponavljanje upravnog postupka propisani odredbom člana 234 tačka 1) ZOUP. Predlaže da se zahtjev uvaži, pobijana presuda „ukine“, poništi osporeni akt i da mu se prizna status ratnog vojnog invalida IV (četvrte) kategorije sa 80% invaliditeta, trajno, te da se poništi rješenje tuženog broj 03/4-560-632-6/99 od 15.08.2014. godine i isplati razlika od IX (devete) kategorije RVI do IV (četvrte) kategorije RVI počev od 01.8.2014. godine do danas i da se ubuduće nastavi sa redovnom isplatom u visini koja pripada za četvrtu kategoriju ratnog vojnog invalida.

Tuženi u odgovoru na zahtjev osporava navode zahtjeva, ističući da su svi navodi zahtjeva cijenjeni u osporenom aktu i predlaže da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev, pobijanu presudu po odredbi člana 39 Zakona o upravnim sporovima („Sl. glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), kao i cjelokupne spise upravnog spora i predmetne upravne stvari, ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa proizlazi da je rješenjem Odjeljenja za opštu upravu i društvene djelatnosti Opštine Bileća od 15.8.2014. godine, ukinuto rješenje tog organa broj 11.05/560-54/09 od 25.3.2009. godine, kojim se prevodi rješenje istog organa broj 05-560-204/05 od 17.10.2005. godine i kojim se tužiocu priznaje status ratnog vojnog invalida IV (četvrte)

kategorije sa 80% invaliditeta – trajno, po osnovu oboljenja i rješava na način što se istom priznaje status ratnog vojnog invalida IX kategorije sa 30% invaliditeta, trajno, po osnovu oboljenja i pravo na ličnu invalidninu u iznosu od 6% od osnovice. To rješenje je potvrđeno presudom Okružnog suda u Trebinju broj 15 0 U 002280 14 U od 25.2.2015. godine, koja je potvrđena presudom Vrhovnog suda Republike Srpske broj 15 0 U 002280 15 Uvp od 17.01.2018. godine. Tužilac je dana 28.12.2022. godine podnio prijedlog za ponavljanje upravnog postupka okončanog navedenim rješenjem tuženog od 15.8.2014. godine, dok je dana 29.12.2022. godine podnio dopunu prijedloga za ponavljanje upravnog postupka, zasnivajući ga na odredbi člana 234 tačka 1) ZOUP. U prilogu istog je dostavio medicinsku dokumentaciju. Predložio je da se dozvoli ponavljanje upravnog postupka i poništi rješenje od 15.8.2014. godine, kao nezakonito, jer je tuženi organ retroaktivno primjenivao zakon, pa da je stoga prekršio Ustav Republike Srpske i zakonski propis. Osporenim aktom odbačen prijedlog tužioca za ponavljanje upravnog postupka, jer tužilac nije ponudio nove činjenice i dokaze koji bi, sami ili u vezi sa već izvedenim i upotrijebljenim dokazima, mogli dovesti do drugačijeg rješenja da su te činjenice, odnosno dokazi bili izneseni ili upotrijebljeni u ranijem postupku.

Pobijanom presudom je odbijena tužba i održan na snazi osporeni akt iz razloga koji su navedeni u uvodnom dijelu obrazloženja ove presude.

Odredbom člana 234 tačka 1) ZOUP propisano je da će se postupak, okončan rješenjem protiv kojeg nema redovnog pravnog sredstva u upravnom postupku (konačno rješenje), ponoviti, ako se sazna za nove činjenice ili se nađe ili stekne mogućnost da se upotrijebe novi dokazi koji bi sami ili u vezi sa već izvedenim i upotrijebljenim dokazima mogli dovesti do drukčijeg rješenja da su te činjenice, odnosno dokazi bili izneseni ili upotrijebljeni u ranijem postupku.

Da bi nove činjenice i novi dokazi mogli dovesti do drugačijeg (povoljnijeg) rješenja da su bili blagovremeno upotrijebljeni, moraju biti takvog značaja da bi mogli dovesti do drugačijeg rješenja i da ih stranka bez svoje krivice nije mogla u ranijem postupku iznijeti.

Tužilac je u prijedlogu za ponavljanje upravnog postupka osporio pravilnost sprovedene revizije rješenja kojim mu je priznat status i pravo na mjesečno primanje, jer da je tuženi organ primijeno retroaktivno Zakon o pravima boraca, iako je to protivno Ustavu Republike Srpske.

Pravilno je nižestepeni sud zaključio da tužilac uz prijedlog za ponavljanje upravnog postupka nije dostavio nove dokaze saglasno odredbi člana 234 tačka 1) ZOUP, budući da se priložena medicinska dokumentacija ne može smatrati novim dokazom, jer je ista cijenjena u ranije vođenim postupcima, pa stoga ista ne može biti osnov za ponavljanje upravnog postupka.

Prigovor tužioca da tuženi nije imao ovlaštenje da vrši reviziju prvostepenog rješenja od 25.3.2009. godine, kao i zahtjev tužioca da mu se prizna status RVI IV kategorije sa 80% invaliditeta trajno i isplaćuje razlika od IX kategorije RVI do IV kategorije RVI počev od 01.8.2014. godine pa ubuduće i nastavi sa redovnom isplatom u visini koja pripada za IV kategoriju RVI, ovaj sud je ocijenio neosnovanim, jer se ovi prigovori ne mogu isticati u postupku u kojem se odlučuje o prijedlogu tužioca za ponavljanje upravnog postupka okončanog rješenjem tuženog od 15.8.2014. godine.

Iz navedenih razloga pravilno je pobijanom presudom odbijena tužba i održan na snazi osporeni akt, jer nisu ispunjeni uslovi iz odredbe člana 241 ZOUP da se uvaži prijedlog tužioca za ponavljanje upravnog postupka koji je okončan rješenjem tuženog od 15.8.2014. godine.

Kod takvog stanja stvari, ovaj sud nalazi da pobijanom presudom nije ostvaren nijedan razlog njene nezakovitosti iz odredbe člana 35 stav 2 ZUS pa se zahtjev tužioca, na osnovu odredbe člana 40 stav 1 tog zakona, odbija kao neosnovan.

Zapisničar
Mira Mačkić

Predsjednik vijeća
Strahinja Ćurković

Tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić